

De Meesterproef

Wat er momenteel gaande is wordt slechts nog door weinigen echt herkend.

Het is de eindtijd, (niet van de aarde, maar van een tijdsspanne, van een tijdperk (vol illusies)) - de periode in ons aller bestaan -en dan heb ik het niet over dit ene leven - maar over al jouw levens van de afgelopen 26000 jaar waar je die dan ook hebt doorgebracht. Deze periode waarin je de allerbelangrijkste keuze(s) van je hele bestaan moet maken, de cruciale test, de 'meesterproef'.

Zeker de meesten die nu wakker zijn, beseffen dat er iets heel belangrijks en groots gaande is. Ik bedoel met wakker zijn niet alleen dat je ziet dat jouw regering de mensheid verraadt en uitlevert in een duivelspact. En zelfs ook niet als je ziet dat dit wereldwijd het geval is.

Als je dat al allemaal ziet, begin je wakker te worden. Degenen die al wat langer en verder wakker zijn begrijpen dat het om meer gaat dan dat ene 'zien en begrijpen'. Zij zijn in staat te zien dat er (minstens) drie verschillende perspectieven zijn. Degenen die dat begrijpen zijn vooral degenen die hier incarneerden van andere planeten. Degenen die voor een leven in een mensengedaante kozen om de 'echte' mensen te helpen deze bijzondere unieke transformatie dit keer te laten lukken.

Het bijzondere is dat de mensheid weer op dat punt is aanbeland waar het de vorige keer volledig fout liep. De mensheid was al eerder zover ontwikkeld dat ze de huidige technologie ver oversteeg. Ten tijde van Atlantis en Lemurie waren ze (we, want velen van ons die van andere planeten komen waren toen ook hier) al veel verder met allerlei ontwikkelingen die de mensen dienden. De gezondheidszorg was veel verder, het gebruik van de vrije energie van de aarde, het communiceren via telepatie etc. Ook het transport was veel geavanceerder. We konden tijdreizen en naar andere planeten reizen. We hadden toen ook veel meer respect voor de natuur die er toen heel wat beter aan toe was dan nu het geval is.

Maar er was een belangrijk punt waar we/ze toen ook waren aangekomen, en dat is het ingrijpen in het creëren van leven, het innemen van een bovenmenselijke positie en het experimenteren met DNA en genen, het klonen van mensen, met deeltjesversneller CERN in Zwitserland en noem alle dingen maar op waar de huidige machthebbers en wetenschappers mee bezig zijn. Het is hetzelfde punt van toen waar we nu weer voor staan.

Allemaal hebben we als zielen, waar we dan ook vandaan komen, ervoor gekozen om hier en nu mee te werken aan het maken van de 'juiste' keuzes, om dit proces goed te laten verlopen. Allemaal besloten we: dit keer gaan we het goed doen... dus iedereen is hier weer. De wetenschappers van nu zijn dezelfde als de wetenschappers van toen, degenen met de liefde voor de natuur en de natuurlijke energie zijn er ook weer in dezelfde rol. Iedere ziel koos voor deze grootse herkansing. Degenen die toen opstonden tegen het wetenschappelijk experiment doen dat nu weer, degenen die zich opofferden voor de wetenschap hebben zich opnieuw aangeboden. Maar nu met de hoop dat het offer niet nodig zal zijn.

Natuurlijk lijkt het allemaal een fluitje van een cent, als je aan de andere kant bezig bent alles te plannen met je medezielen. Alles is dan helder en duidelijk en overzichtelijk. Je weet wie je gaat zijn en waarom en wat je opdracht is. En zelfs al heeft je beste vriend aan de andere kant gezegd dat hij opnieuw die politicus gaat zijn die het jou heel lastig gaat maken, daar lachte je erom en dacht, leuk dit spel, maar dit keer zal het jou niet lukken. En vol plezier en voorpret sprongen we allemaal naar deze planeet om dit 'varkentje eens even te wassen'.

Maar opnieuw moesten we door de sluiers van vergetelheid en kwamen we als een tabula rasa ter wereld. Sommigen van ons bleven vanaf hun geboorte de verbinding voelen met hun thuisbasis. Anderen herinnerden het zich als kind dat ze hier met een doel waren, weer anderen moesten heel wat meemaken voor ze het zich herinnerden. Heel veel van ons werden pas gewekt toen er zoveel druk op hen kwam te staan dat ze niet meer wisten waar ze het moesten zoeken. Dat gebeurde voor de meesten het afgelopen jaar.

Ook dat was afgesproken: als jullie in 2020 nog steeds slapen zal er iets gebeuren wat je zal wekken. Je zult eerst vooral in het wereldse duiken, en je informatie daar halen en je zult langzaam beseffen dat op dat niveau niets is wat het lijkt. Dat alles omgekeerd is: de gezondheidszorg maakt je ziek, de voedingsindustrie verziekt je voedsel, de dieren-industrie treedt beestachtig op tegen de dieren, onderwijs maakt kinderen dommer, de wetenschap misbruikt haar kennis, de rechtspraak is krommer dan ooit. Wat 'service to others' zou moeten zijn is vooral 'service to self' geworden. Heel veel mensen beseffen dit nu. Maar dat is nog maar het begin.

Er zijn veel standpunten in te nemen om naar dit alles te kijken. En drie ervan zijn heel belangrijk. Ik zie die drie als drie lagen van bewustwording, de ene laag is die van de wereld, van de politiek, de gezondheidszorg, de maatregelen etc.

De tweede laag is die in jezelf, in je hart. De plek waar je, als je erbinnen kunt, en in staat bent echt te vertoeven ook een wereld aantreft. Een volledig complete wereld met alles erop en eraan. Alle natuur die ergens bestaat of bestaan heeft is er aanwezig, zeeën, bossen, steppes, weilanden, bomen bossen, struiken, planten bloemen, alle dieren die je maar kunt bedenken, en alle mensen die je ooit (en dat kan ook in eerdere levens zijn) een plek gaf in je hart. De wereld in je hart lijkt op de wereld buiten, maar dan in zijn paradijselijke vorm. Geen kwaad, geen zinloze vernietiging, geen destructie. Alles is er in de opperste pure vorm. Alles is er mooier en intenser. Daar voel je ook dat alles met jou is verbonden en met jou communiceert, elk dier elke boom elk plantje. Maar ook de huizen de dingen. De plek in je hart bestaat ook weer uit meerdere lagen, dat kun je geometrisch zien, maar ook verbeeldend. In mijn hart is er een toegangshal, dan het bos, en de huizen erin, de zee, het strand, de weiden, de bergen en in het midden mijn harthuis. Dat is de binnenste laag in mijn hart, het hart van mijn hart zeg maar.

In mijn hart is ook een toegang tot het universum, en alle denkbare universa en planeten. Ik kan daar reizen naar waar ik maar wil en de wezens ontmoeten die daar hun plek hebben.

De derde laag is de laag van wat ik noem 'het grotere plaatje', het grotere plaatje heeft dezelfde afstand van de wereld, als het binnenste hartplaatje. Het is het beeld van het totaal. Het totaal van al jouw levens, van alle zielen die met jouw leven verbonden zijn, het begrijpen van de universele wetten. Het kunnen begrijpen van de dingen die in de middenlaag, dus de aardse wereld gebeuren vanuit dat grotere perspectief. In het grotere perspectief, begrijp je, dat alles wat op het aardse niveau gebeurt een soort spel is. Dat alle spelers zielen zijn uit dezelfde bron, dat alle zielen terug op weg zijn naar die bron. Dat ze elkaar onderweg naar die bron helpen, met het leren van lessen, het uitvoeren van opdrachten, allemaal dingen die het spel leuker en spannender maken.

Als je het grotere plaatje begrijpt, en dat kan eigenlijk alleen als je alle drie de plaatjes hebt ontdekt en kunt begrijpen. Het ene kan niet zonder het andere. Je kunt het grotere plaatje niet begrijpen zonder het plaatje in je hart en vice-versa. Maar als je dat eenmaal begrijpt dan weet je ook dat geen van de spelers echt iets kan overkomen, niet in het hartplaatje en niet in het grotere plaatje, alleen in het spel - het middenniveau - kan je iets gebeuren, maar omdat het spel is, is het niet echt. Jouw ware zelf, je echte ik, degene wie je werkelijk bent is onkwetsbaar, en kan niet sterven. Wat sommigen daar ook over zeggen. Ook niet met een vaccin of andere middelen. Het enige wat kan sterven is het poppetje in het spel. Als je dat beseft en werkelijk tot je laat doordringen dan komt er rust over je. Dan weet je, wat er ook gebeurt, dat er eigenlijk niets kan gebeuren.

Dat je nergens bang voor hoeft te zijn. Voor wie je werkelijk bent loopt het altijd goed af. Want het grote verschil tussen goed en kwaad bestaat alleen maar in het spel. In de andere lagen, hebben goed en kwaad een totaal andere betekenis.

Als je er zo naar kunt kijken dan wordt het weer leuk om uit te zoeken wat jouw opdracht ook al weer was in dit spel. Wat kwam je hier nu echt doen? En om die opdracht zo goed mogelijk te spelen. En omdat dit spel nu al eeuwen wordt gespeeld met steeds dezelfde spelers in een andere rol, heb je inmiddels heel veel ervaring in het spel. Je hebt al veel geleerd in het spel. En omdat het nu de laatste belangrijke ronde is van het spel, zijn er jokers ingezet, dat mag meestal niet, maar dit keer wel, en dat zijn alle buitenaardsen die mee zijn komen spelen. Die zijn er alleen om je te helpen. Dus vraag ze om hulp en zet ze in. Ze doen het graag. Want deze laatste fase, betekent voor iedere speler het afleggen van de meesterproef. De ultieme test. En ja wat zou dat zijn?

Natuurlijk en dat weet je van andere spelen die je al eerder speelde, (we hebben uiteindelijk al die spelletjes en sporten gekregen als oefenmateriaal voor het echte grote spel) In al die spelletjes en sporten kun je verliezen. En winnen. Maar wat je daar ook leerde, is dat verliezen wel erg kan lijken, maar uiteindelijk verlies je dan alleen het spel, niet je leven, niet wie je bent. Datzelfde geldt voor winnen, je wint het spel, en daar zitten vaak materiele beloningen aan vast, dat is leuk, dat is aangenaam, maar uiteindelijk win je niets voor je leven of voor wie je bent. Als het goed is blijf je wie je bent ook als je wint. Of misschien voegt het wel iets aan jouw 'zijn' toe als je verliest of wint.

Zo is het ook min of meer in dat grote eindspel, de jokers zijn ingezet, de beloningen en straffen zijn hoog. Dat is altijd in de laatste ronde....Het gaat nu om alles of niets. Misschien herinner je je dergelijke spelletjes op tv. Heel oud 'een van de 8, van Mies Bouwman. In heel dat spel vielen er spelers af en uiteindelijk bleven er 2 over, en die streden om de winnaarsplaats. Dus bleef een winnaar over, maar die kreeg dan de ultieme opdracht. En ook daar kon hij nog steeds alles winnen en alles verliezen. De meeste tv spelen zijn verdwenen, games hebben die rol overgenomen. En ook daar gaat het hetzelfde toe.

Dat het nu om alles of niets gaat is heftig en velen van ons voelen dat ook in hun diepste wezen. Ze voelen dat het nu gaat om heel andere keuzes dan de dingen die ze vroeger moesten kiezen zoals: welk werk wil ik doen, hoewel dat ook heel belangrijk kan zijn, of waar wil ik wonen. Het gaat nu om de kernvraag: als welk mens wil ik uit dit spel tevoorschijn komen? Wil ik de winnaar zijn die met veel trofeeën en materiele beloningen naar huis gaat? Of ben ik de verliezer die trots is op zichzelf omdat hij weliswaar het spel verloor maar zichzelf won?

Voor heel veel mensen zijn de voorrondes voor de meesterproeven al begonnen. Anderen zitten nog in de wachtruimte. Hoe weet je of je je meesterproef op je bord hebt liggen? Het is eigenlijk niet zo moeilijk....je voelt het aan alles in je lichaam, dat prachtige bijzondere instrument wat je meekreeg om dit spel mee te kunnen spelen. Je lichaam laat je altijd weten als er echt iets belangrijks op het spel staat. Je krijgt dan eerst kleine lichamelijke sensaties en als je daar niet naar luistert worden het hevige verschijnselen: van hoofdpijn, en zweten, tot buikpijn en een brok in je keel, tot slapeloze nachten, niet meer kunnen eten en dan echte aandoeningen, zoals diarree, koorts etc. Als er echt iets belangrijks op het spel staat doet je lichaam er alles aan om jou daarvan te doordringen. Je krijgt vaak als voorbode op een lastige situatie, zelfs voordat je het weet, al een gevoel van onrust en ongemak.

Wie van jullie heeft deze gevoelens niet met regelmaat gehad het afgelopen jaar? Ik denk wij allemaal.

Wat voor soort situaties zijn dat dan, die cruciale keuzes die je moet maken? Dat is voor elk mens verschillend, dat hangt ervan af wat jouw persoonlijke kernwaarden zijn. Voor de een is veiligheid de allerbelangrijkste kernwaarde, en die persoon zal er alles aan doen, om te zorgen dat de situatie veilig is en blijft. Die persoon raakt in de war als onveiligheid dreigt, hij wordt bang en onzeker en gaat in paniek raken en alles proberen om de situatie opnieuw veilig te maken.

Een ander heeft rechtvaardigheid als hoogste waarde (we hebben allemaal een soort top 7 van belangrijke waarden.) Bij die persoon komt alles in opstand als hij of zijn dierbaren, of zelfs mensen die hij niet kent maar wel betrokkenheid bij voelt, onrechtvaardig worden behandeld. Die persoon kan dan in alle staten raken en gaat de barricaden op tegen onrecht, tegen wat hij of zij als onrecht ervaart, wat ook nog weer heel persoonlijk is. Wat voor de een onrecht is, hoeft dat voor de ander niet te zijn. Deze persoon zal als het onrecht groot genoeg is, actie ondernemen, medestanders zoeken en proberen alsnog het onrecht recht te zetten en zorgen dat rechtvaardigheid geschiedt.

Weer iemand anders heeft als hoogste waarde, respect en acceptatie van iedereen zoals die is. Iemand die deze waarde hoog in het vaandel heeft, zal niet zo snel, andere meningen, andere opvattingen of andere wijzen van doen afwijzen. Die zal eerder opkomen voor het recht op een afwijkende mening. En daarmee sluit hij eigenlijk aan bij de mens die rechtvaardigheid als hoogste waarde heeft, Want respect en acceptatie horen bij rechtvaardigheid het een kan moeilijk zonder het ander.

Ook zijn er mensen die bescherming als hoogste waarde hebben. Zij hechten veel waarde aan beschermd worden. Soms zijn ze zelf degenen die anderen willen beschermen, maar voor velen geldt dat ze juist erg veel behoefte hebben aan beschermd worden. Zij voelen zich veilig en comfortabel als er door anderen voor hun bescherming wordt gezorgd. Dit zijn vaak mensen die zich moeilijk onafhankelijk staande kunnen houden. Zij hebben vaak naast bescherming ook de waarde vertrouwen in hun top 7 staan. Vertrouwen kun je op veel manieren bij je hebben. Het kan vertrouwen in jezelf zijn, of in je familie, of in je vaardigheden. Maar zoals je momenteel veel ziet zijn er veel mensen die hun vertrouwen hebben geschonken aan instanties buiten zichzelf: de medische wereld, de wetenschap, de overheid, de politie en andere diensten.

Hoe komt een mens aan zijn top 7 waarden? Wel dat is heel simpel, die worden gecreëerd door je opvoeding en je ervaringen. Je waarden prioriteiten lijstje verandert ook in de loop van je leven, als de omstandigheden veranderen, veranderen de waarden van positie. Voor 9/11 stond veiligheid bij de meeste mensen niet bovenaan hun lijst. Na 9/11 kwam veiligheid en bescherming bij veel mensen bovenaan te staan. Als je jong bent heb je ook een andere lijst dan wanneer je oud bent en hulpbehoevend geworden. Jonge mensen hebben meestal, vrijheid, autonomie en zelfbeschikking hoog staan. Terwijl ouderen vaker, welzijn, bescherming en veiligheid bovenaan hebben staan.

Op het moment dat je de cruciale keuze(s) van je leven moet maken, gaat het om die waarden die voor jou het allerbelangrijkst zijn. Die komen namelijk onder druk te staan.

Als je moet kiezen uit twee voor jou belangrijke waarden, dan heb je een moreel dilemma. Dat noemen we ook wel een goed versus goed keuze. Aan beide keuzes zit goed en welke kant je ook kiest er wordt altijd iets geschaad.

In een moreel dilemma moet je echt kiezen voor iets wat er ECHT TOE DOET.

Voorbeeld uit de praktijk: iemand stuurde een noodkreet de wereld in via FB, haar vraag: ik werk met gehandicapten, en ik doe dat graag, ik ben bewust en wakker en neem zelf zeker geen vaccin. Nu is mij gezegd dat ik volgende week, met de rest van het team, onze cliënten, (de gehandicapten) moet vaccineren. We moeten dit allemaal doen. Ik weet dat ik als ik weiger mijn baan verlies. Maar ik wil dit niet, ik wil niet meewerken aan iets waar ik helemaal niet achter kan staan. Wat moet ik doen??

Nu kun je direct zien welke van haar waarden belangrijk zijn en dat die nu onder druk komen te staan. Dat zijn betrokkenheid, zorgzaamheid, en

weldoen en niet schaden. Maar ook autonomie voor haarzelf en haar cliënten. (Ieder mens, ook mijn cliënten, moeten zelf mogen beslissen wat hij of zij in zijn lichaam laat spuiten, na duidelijk geïnformeerd te zijn). Deze waarden liggen voor haar op de ene helft van de weegschaal, aan de andere kant, voor de keuze om gehoorzaam te doen wat haar wordt opgedragen, liggen te wachten de waarden: financiële zekerheid, mijn baan behouden. Welzijn voor mijn gezin, mijn kinderen. Gehoorzaam zijn, meedoen met de anderen, niet afwijken (ik ben wel wakker maar wil geen wappie of complotdenker worden gevonden op mijn werk, (gelijkwaardig) gemoedsrust (als ik gewoon meedoe, dan valt niemand me lastig) vriendschap, als ik me afwijkend opstel raak ik vrienden kwijt want ik ben bevriend met enkele collega's die er anders over denken.

Zo zie je dat er aan beide kanten dingen liggen die belangrijk zijn en zwaar wegen. Je ziet dan ook dat deze keuzes echt heel lastig zijn, elk argument heeft zin en betekenis en je moet om hierin de juiste keuze te kunnen maken en een beroep doen op je innerlijke wijsheid. Op de wijsheid van je hart.

Ik weiger mijn cliënten te vaccineren

Argumenten voor deze keuze:

- Ik voel me betrokken bij mijn cliënten Betrokkenheid
- Ik draag zorg voor mijn cliënten Zorgzaamheid
- Ik wil goed doen aan mijn cliënten Weldoen
- Ik wil mijn cliënten niet schaden, Niet schaden
- Ik vind dat ze zelf zouden moeten beslissen Autonomie

Ik voer de opdracht van mijn baas uit en vaccineer de cliënten

- Ik raak mijn baan kwijt als ik het niet doe Financiële zekerheid
- Mijn gezin raakt dan inkomen kwijt Weldoen aan het gezin
- Ik wil niet buiten mijn team vallen als Wappie Gelijkwaardigheid
- Ik wil mijn vriendinnen (collega's) niet verliezen vriendschap
- Ik wil mijn werk niet kwijt, doe het graag zinnig werk

Je ziet nu de twee kanten van de weegschaal, en je kunt je alle argumenten voorstellen, maar ook dat het voor ieder mens heel persoonlijk is, wat voor hem of haar het zwaarst weegt.

Belangrijk is dat je argumenten die in de toekomst liggen en die je niet zeker weet, niet teveel gewicht geeft. Want dat zijn gevolgen argumenten waarvan je niet weet of ze waar zijn. Dat zijn aannames.

Wat je doet als je zo de weegschaal hebt neergezet, dan ga je van beide kanten het belangrijkste argument nemen.

Bijvoorbeeld: niet schaden bij de eerste keuze, en financiële zekerheid bij het tweede.

Daarna ga je je vanuit je hart verbinden met elke keuze, en dan voel je waar je hart ligt. Dan weet je wat de keuze is die je moet maken.

Dan kun je daarna zien hoe je de schade kunt beperken. De kunst van het kiezen in een moreel dilemma is het in beeld houden van datgene wat je niet hebt gekozen, en dat is tegenstrijdig aan ons gevoel daarover. Als we iets niet hebben gekozen willen we daar liefst niet meer aan denken. Het is juist erg belangrijk om dat wel te doen, want als je iets hebt geschaad, en dat doe je dat kan niet anders, en je stopt het weg, dan haalt het je vroeg of laat in en roept je op het matje. Bv s'nachts als je niet kunt slapen. Door het wel in beeld te houden, kun je dat wat je niet koos toch nog ergens proberen goed te maken.

Maar sommige dingen kun je niet goedmaken. Stel dat je besluit toch de opdracht van je baas op te volgen, en je vaccineert cliënten en er overlijden van deze cliënten er een paar. Die schade is onherstelbaar.

Daarom zijn de besluiten die ieder van ons nu moet nemen van levensbelang, de ene staat er al voor, de ander wacht nog. Maar komen doet het, bedenk zelf de situaties maar:

- Je kinderen moeten gevaccineerd zijn om naar school te mogen.
- Je mag nergens meer heen zonder vaccinatiepaspoort
- Je oude maar nog steeds gezonde vader in een home zal binnenkort gevaccineerd worden, hij wil niet maar ze praten op hem in.
- Je mag ook niet meer met je auto reizen zonder vaccinbewijs
- Je bent een medicus en zou vervalste vaccinbewijzen of test bewijzen kunnen afgeven.
- Er is iemand die je kent die in staat is een testbewijs te vervalsen
- Je zou naar het ziekenhuis moeten voor een broodnodige behandeling maar je bent bang...
- Je vindt dit soort gedachten gangen veel te negatief, jij hebt er voorlopig niets mee te maken, je zit liever op je bankje in de zon en denkt aan de mooie natuur, maar een vriend doet een beroep op je?
- Je zoon of dochter is heel actief en gaat regelmatig demonstreren, jij vindt dat doodeng, en kijkt liever de andere kant op. Nu vraagt ze indringend of je meegaat?

- Je kinderen vinden je echt een complotdenker en proberen je er met volle kracht van te overtuigen dat je je moet laten vaccineren je bent tenslotte al wat ouder en in de risicogroep. (je had vorig jaar longontsteking)

Etc etc.

Allemaal situaties waarbij de vraag is: WAT DOE JIJ, als het op je pad komt?

En wat hierbij van het grootste belang is, dat is dat je het onderscheid leert maken; niet tussen goed en kwaad, dat is vrij simpel, maar tussen `Bijna Goed, en Helemaal Goed.....